

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana
Judecător: Burduh Victor
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: Anatolie Minciuna
Iurie Cotruță
Liudmila Popova

ÎNCHEIERE

25 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător: Tatiana Vieru
Judecători: Oleg Sternioală, Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „IDS Tehnoizol”, prin intermediul avocatului Staruș Denis,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „IDS Tehnoizol” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Tetris-PLN”, cu privire la încasarea datoriei și a penalității,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „IDS Tehnoizol” și menținută hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana din 02 februarie 2017 prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă :

La 21 noiembrie 2016, Societatea cu Răspundere Limitată „IDS Tehnoizol” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Tetris-PLN”, cu privire la încasarea datoriei și a penalității.

În motivarea acțiunii a indicat că a livrat către Societatea cu Răspundere Limitată „Tetris-PLN” materiale de construcție în valoare de 420 100 lei, în temeiul facturilor fiscale.

Societatea cu Răspundere Limitată „Tetris-PLN” nu a achitat integral suma totală, astfel datoria constituie suma de 70 703 lei.

La 16 septembrie 2016, a expediat în adresa pârâtei pretenția care a fost recepționată la 19 septembrie 2016, prin care a solicitat restituirea datoriei și a dobânzii de întârziere, însă aceasta a rămas fără un răspuns.

Prin neachitarea sumelor datorate în termen de 30 de zile de la data livrării, pârâta a cauzat prejudicii materiale întreprinderii, iar în cazul neachitării în termen, acesta urmează să achite o penalitate în mărime de 1% pentru fiecare zi de întârziere.

Solicită Societatea cu Răspundere Limitată „IDS Tehnoizol” încasarea datoriei în sumă de 70 703 lei, penalitate de întârziere în sumă 42 421,80 lei și cheltuielile de judecată.

La examinarea cauzei în instanța de fond, reprezentantul reclamantei Societatea cu Răspundere Limitată „IDS Tehnoizol” – Vasilachi Alexandru, a concretizat pretențiile comunicând instanței că datoria a fost achitată. Astfel, a solicitat încasarea penalității și a taxei de stat (f.d.49 verso).

Prin hotărârea Judecătoriai Chișinău, sediul Ciocana din 02 februarie 2017 acțiunea a fost admisă parțial. S-a dispus încasarea din contul Societății cu Răspundere Limitată „Tetris-PLN” în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „IDS Tehnoizol” suma de 2 121,09 lei cu titlu de cheltuieli de judecată. Cerințele privind încasarea penalității în sumă de 42 421,80 lei și a cheltuielilor de judecată în mărime de 1 378,91 lei au fost respinse ca neîntemeiate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2017, a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „IDS Tehnoizol” cu menținerea hotărârii Judecătoriai Chișinău, sediul Ciocana din 02 februarie 2017.

Invocând ilegalitatea deciziei instanței de apel, la 07 august 2017, Societatea cu Răspundere Limitată „IDS Tehnoizol” a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2017 și a hotărârii Judecătoriai Chișinău, sediul Ciocana din 02 februarie 2017 în partea respingerii cererii de chemare în judecată cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a pretențiilor.

În motivarea cererii de recurs a indicat că, instanța de fond și de apel incorect au concluzionat că între părți nu a fost încheiată o tranzacție de vânzare-cumpărare iar factura fiscală este doar un act contabil primar.

Examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „IDS Tehnoizol”, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 12 septembrie 2017, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatei copia cererii de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 3 octombrie 2017, Societatea cu Răspundere Limitată „Tetris-PLN” a depus referință prin care a solicitat respingerea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „IDS Tehnoizol” cu menținerea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii civile, consideră că acesta este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

Conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din actele cauzei se constată că, decizia Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2017 a fost expediată în adresa părților la data de 26 mai 2017 (f.d.93), însă, la materialele cauzei lipsesc careva date privind recepționarea acesteia.

Astfel, instanța de recurs concluzionează că recursul declarat la data de 7 august 2017 a fost depus în interiorul termenului de două luni.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Dezacordul recurenței cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CEDO în jurisprudența sa a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „IDS Tehnoizol”, prin intermediul avocatului Staruș Denis nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „IDS Tehnoizol”, prin intermediul avocatului Staruș Denis, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecător:

Tatiana Vieru

Judecători:

Oleg Sternioală

Nicolae Craiu